

GERGELY ÁGNES

Látomás egy másodpercről

Halott van a háznál.
A görbe hold most mozdulatlan.
Vonalat húznál kettejük közt –
a sarkcsillag iránytudatlan.

Asszonyok kántálnak valahonnét.
Az ének elkíséri-e?
Egy szólam fennakad a holdon.
Az eget pára lengi be.

Mi lesz, ha nem jön közbe semmi?
A föld csupa várakozás.
Az ágak hétrét zsugorodnak.
Napkeltét álmodik a ház.

De addig ott állnak a rácsok,
míg át nem lép, át nem röpül,
csak körbe jár, akár az óra,
s végig magába menekül,

nem töri szét a horizontot,
útja riadt, útja hamis –
hogyan éljen egy másodpercig,
félreverné a holdat is.

2014. december

Ábel üvölt

...zuhatagban a gyom vagy a nád: a lélek sorsa se jobb.
Swinburne

Amikor útnak indult az idő
a szellem s az élet előtt,
még nem hallhatta a világ,
hogy Ábel a kertben üvölt.

Mi volt ez a hang? csak félelem?
vagy kénytelen felismerés,
hogy egyszerre minden abbamarad,
s ki melléd szegődik, a mélybe néz?

Félholtta tesz majd a zuhanás,
s benned a csillagtalan ég
úgy marad fenn, hogy érzékeled,
van erőd a halálra még.

Van erőd az életre még,
a hold alatt a táj inog.
Szemed az éj nem oltja ki,
nem oltják ki a Káinok.

2015. január 1.